

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๖๐

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลจังหวัดพิษณุโลกส่งคำโต้แย้งของจำเลย (สืบตำรวจเอก กรณิศร์ โมลา) ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๙๘/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๒๕๔/๒๕๕๘ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดพิษณุโลก เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องสืบตำรวจเอก กรณิศร์ โมลา เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพิษณุโลก ในฐานความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๑๐๒ และพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และมาตรา ๑๐ ซึ่งศาลจังหวัดพิษณุโลกมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ พิพากษายืนคดีถึงที่สุด และจำเลยต้องโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำกลางพิษณุโลก

จำเลยยื่นคำร้องผ่านเรือนจำกลางพิษณุโลกขอให้ศาลจังหวัดพิษณุโลกนำพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ มาวินิจฉัยคดีของจำเลยใหม่ โดยจำเลยอ้างว่ามาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติให้บทบัญญัติมาตรา ๑๕

วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ให้ใช้บังคับแก่คดีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บังคับแก่คดีดังกล่าวต่อไปจนกว่าคดีถึงที่สุด นั้น เป็นบทบัญญัติอันเป็นคุณต่อผู้ต้องราชทัณฑ์อันเป็นนักโทษเด็ดขาด ตลอดจนผู้ต้องหาหรือจำเลยที่อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีของศาลทุกชั้นศาล เนื่องจากได้เปลี่ยนจากบทสันนิษฐานเด็ดขาดมาเป็นบทสันนิษฐานที่เปิดโอกาสให้ศาลได้ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาจากพฤติการณ์หรือเจตนาที่แท้จริงของผู้กระทำความผิด ส่งผลให้การกำหนดโทษที่จะลงต่อผู้กระทำความผิดแตกต่างกันระหว่างการมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายกับการมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งรัฐธรรมนูญและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ได้รับรองไว้ว่าหากภายหลังการกระทำความผิดได้มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดโทษเบาลง ผู้กระทำความผิดย่อมได้รับประโยชน์จากบทบัญญัตินั้น และบุคคลทั้งปวงย่อมเสมอภาคกันตามกฎหมาย มีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันตามกฎหมายโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ จำเลยจึงยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดพิษณุโลกขอปรับบทกฎหมายเป็นคุณและวินิจฉัยคดีใหม่ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๗๕ วรรคสอง หรือไม่

ศาลจังหวัดพิษณุโลกพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทเฉพาะกาลไว้ในมาตรา ๘ เมื่อคดีนี้ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาและคดีถึงที่สุดแล้ว จำเลยจึงไม่อาจอ้างบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่นี้เพื่อขอให้นำยานหลักฐานมาสืบเพิ่มเติมหรือขอให้วินิจฉัยคดีใหม่ว่าการกระทำของจำเลยไม่ใช่การกระทำเพื่อจำหน่าย จึงให้ยกคำร้อง ส่วนที่จำเลยขอให้ส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ นั้น เมื่อไม่ปรากฏว่ามีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงได้ส่งคำร้องของจำเลยเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๕ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ”

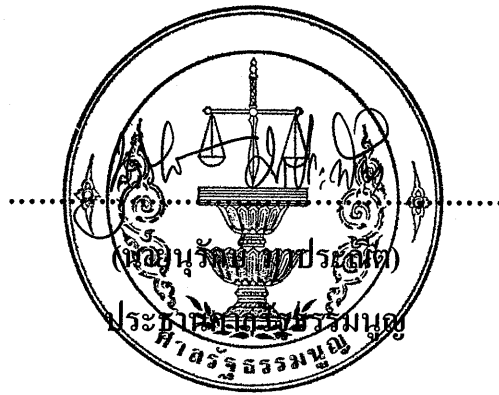
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีศาลจังหวัดพิษณุโลกส่งคำโต้แย้งของนักโทษชายซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๔/๒๕๔๘ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่าพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่ ซึ่งมีประเด็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นว่าพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ที่ได้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจังหวัดพิษณุโลกจะใช้บังคับแก่คดี หรือไม่ เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นกรณีที่ศาลจังหวัดพิษณุโลกและศาลอุทธรณ์ภาค ๖ มีคำพิพากษาและคดีถึงที่สุดแล้ว ประกอบกับกรณีที่นักโทษชายซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๔/๒๕๔๘ ยื่นคำร้องขอปรับบทกฎหมายเป็นคุณ ศาลจังหวัดพิษณุโลกก็ได้ส่งยกคำร้องขอให้วินิจฉัยคดีใหม่แล้ว จึงไม่มีคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลจังหวัดพิษณุโลกในอันที่จะนำพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่คดีนี้อีกต่อไป กรณีตามคำร้องดังกล่าวจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๑) ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ ทั้งนี้ สำหรับกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามคำร้องนี้ นั้น รัฐธรรมนูญ

- ๔ -

ได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องโดยการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ไว้อีก
ช่องทางหนึ่งแล้ว

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๐)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ